

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Bendt Bendtsen forsøgte at forklare, hvorfor aktiekurserne i Danmark er steget til rekordniveau, og kom med en forklaring om, at det var nok, fordi man havde tillid til, at det ville blive et ja, og han talte om Det Konservative Folkepartis indsats.

Jamen den er jo meget tynd, for tilbage i foråret havde jasiden, altså dem, der vil afskaffe kronen, bl.a. Det – såkaldte – Konservative Folkeparti, jo et forspring i meningsmålingerne, og da var der virkelig grund til at tro, at det ville blive et ja.

Men så har meningsmålingerne jo kørt i en retning, hvor nejsiden har vundet frem, dem, der ønsker at holde fast i kronen, bl.a. gode, selvtænkende konservative kræfter, og i dag er der absolut en mulighed og en sandsynlighed for, at det kan blive et nej. Det var der ikke tidligere.

Og i denne situation, hvor meningsmålingerne peger i retning af, at et nej kan være realistisk, så stiger de danske aktiekurser til rekordniveau. Det må hr. Bendt Bendtsen kunne forklare bedre.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hr. Frank Aaen taler lidt om, at han gerne vil have en afgørelse af, om jeg synes, det er et socialdemokratisk projekt, eller om det er et borgerligt projekt.

EU er et samarbejde mellem frie, selvstændige lande, hvor vi udbygger det, vi allerede har, altså fri bevægelse, kapital, arbejdskraft, varer, og jeg vil ikke gå ind i den diskussion med hr. Frank Aaen og sige, om det er det ene eller det andet projekt. Det er et samarbejde.

Det er klart, at når der i øjeblikket er mange socialdemokratiske ledede regeringer i Europa, så kan man sige: Er det så det eller det? Går vi år tilbage, hvor det var de borgerlige regeringer, der sad i Europa, var det da noget andet? Det er at sammenligne æbler med pærer. Det her er et samarbejde mellem frie, selvstændige lande.

Hr. Sjørnsen udtaler, at et ja er det usikre. Vi mener faktisk, at hvis vi går ud af det venteværelse til den fælles mønt, hvor Danmark befinder sig på nuværende tidspunkt – vi er ikke kommet med skræmmebilleder – så kan det påvirke investeringer, udenlandske investeringer.

Og jeg vil også sige, selv om vi har en ERM II-aftale i dag: Ja, det er godt. Men hvordan ser den ud om 10 år? Vi ønsker jo ikke at deltage i det her.

Hvad hvis vi skal bruge penge i forbindelse med spekulation mod kronen? Det kan godt være, at økonomiministeren kan hente pengene et andet sted, men hvem betaler renterne? Vi mener, at et ja er en fortsættelse af den økonomiske politik, vi har kørt i en årrække. Det er en fortsættelse af det, som Poul Schlüter startede i sin tid.

Og er EU så en stærkere og tættere integration? Jamen det er det jo. Når vi nu ønsker at udvide antallet af medlemsstater i EU, er det klart, at så skal vi på en række områder aftale nye spilleregler, for at det kan fungere, og derfor bl.a. Nicetraktaten.

Men det kan være, at det, vi hører fra Enhedslisten, er, at man er imod, at de her EU-lande skal udvide mod Øst. Er det det, man er imod, siden man ikke vil aftale nye spilleregler?

Og så lige til hr. Frank Dahlgaard: Jamen selvfølgelig, økonomisk vækst i Europa gør jo, at der er tillid til aktiekurserne.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og de næste tre er hr. Holger K. Nielsen, hr. Keld Albrechtsen og hr. Knud Erik Hansen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg spurgte hr. Bendt Bendtsen, hvem denne her galning sydfra var, og der fik jeg ikke noget svar. I stedet for svarede hr. Bendt Bendtsen, at der er sådan et område fra Bospærus til Gibraltar, hvor der kan forventes at være 300 millioner mennesker, som kan komme i krig med os. Det lyder jo frygteligt.

Men hvad har det egentlig at gøre med ØMU-afstemningen? Altså jeg fatter simpelt hen ikke, hvordan det velovervejede ja kan gøres til et spørgsmål om, at der om føje år bor 300 millioner mennesker, som kan tænkes at komme i krig med os. Jeg synes virkelig, at ja-siden er langt ude med den argumentation.

Jeg er da helt enig med hr. Bendt Bendtsen i, at der skal Marshallhjælp til Østeuropa, at man skal gøre noget for at udvikle også i Nordafrika. Men jeg må spørge hr. Bendt Bendtsen: Hvad har det at gøre med ØMU'en? Kan jeg ikke få ét argument for, at hele spørgsmålet omkring de her 300 millioner mennesker, der kan forventes at bekrige os, hele spørgsmålet omkring en